

Briternes G20- 'krigsdiplomati' går i højt gear

Den 18. juni (EIRNS) – Det Britiske Imperium er fast besluttet på at forhindre præsident Donald Trump i at sætte sig ned sammen med Ruslands Vladimir Putin, Kinas Xi Jinping og Indiens Narendra Modi på det kommende G20-topmøde d. 28.-29. juni i Osaka, Japan, for at tage fat på planetens største problemer i en samarbejdsvillig ånd. De frygter, at en helt ny økonomisk verdensorden hurtigt kunne blive resultatet af et sådant samarbejde og dermed bringe deres imperium til dets velfortjente fald.

For at forhindre dette er briterne og deres allierede i Washington ude efter at slippe krig løs i Mellemøsten, at foretage massive cyber-angreb mod Ruslands infrastruktur, at føre økonomisk krig mod Kina og at udføre et de facto kup mod præsident Trump, for at få frie hænder til at føre denne politik ud i livet. Som følge heraf er faren for en optrapning til egentlig atomkrig mellem USA og Rusland og Kina større end på noget tidspunkt siden den cubanske missilkrise i 1962.

Putin har advaret om, at "hvis vi ikke holder denne 'ildsprudende drage' under kontrol, hvis vi lader den 'slippe ud af sækken' – Gud forbyde det – kan dette føre til en global katastrofe." Hans diplomater gentager substansen af disse bemærkninger næsten dagligt. Kinas statsråd og udenrigsminister Wang Yi har advaret USA om "ikke at åbne Pandoras æske" med dets eskalerende provokationer omkring Iran.

På trods af denne farlige udvikling indledte præsident Trump den 18. juni en telefonsamtale med præsident Xi, og meddelte senere at de to ledere ville have et "udvidet møde" på

sidelinjen af G20-topmødet. Xi sagde omvendt, at han var parat til at "udveksle synspunkter om grundlæggende spørgsmål vedrørende udviklingen af forholdet mellem Kina og USA." Hvad angår et muligt møde mellem Trump og Putin, er der endnu ikke aftalt noget i så henseende.

Bekræftelsen af mødet mellem Trump og Xi er et opmuntrende skridt, men alene god vilje er ikke tilstrækkeligt til faktisk at finde en løsning på den nedbrydende krise, der gennemsyrrer hele det transatlantiske finansielle og politiske system. Det kræver et skift til et helt nyt paradigme med hensyn til økonomi, politiske relationer, til selve tænkningen – en ny renæssance af den slags der i princippet findes i Lyndon LaRouches liv og værk.

Med denne vision klart i fokus og med den påtrængende nødvendighed af den strategiske krise, der er over os, vil LaRouche-bevægelsen nu på fredag den 21. juni vise to videoer om Lyndon LaRouche, den første er en rystende dokumentar om hans retssag og fængsling; den anden om mindehøjtideligheden den 8. juni: "The Triumph of Lyndon H. LaRouche, Jr." – videoer, der sammen råber på LaRouches fulde frifindelse, således at hans ideer kan tages op af præsidentskabet i USA, og af hele verden i denne øjeblikkelige eksistentielle krise.

Helga Zepp-LaRouche kom til kernen i sagen i en kort videoindspillet besked, som hun sendte til Forum for Bælte- og Vejinitiativet den 16. juni, en video der var sponsoreret af Schiller Instituttet og Folkerepublikken Kinas Konsulat i Los Angeles, og som omfattede det følgende:

"Det vi ønsker at anspore til er, at et helt kor af lande over hele verden skulle udsende det samme budskab: Vi vil samarbejde med Bælte- og Vejinitiativet, men vi insisterer kraftigt på, at USA skal være en del af det. Fordi jeg mener, at der ellers ikke kan findes en løsning på verdens presserende problemer, og der er mange presserende problemer, ikke kun handelskrigen mellem USA og Kina, der har gjort folk

meget foruroligede i Kina, men også, som præsident Putin påpegede på det seneste Internationale Økonomiske Forum i St. Petersborg, at modellen for globalisering i dag forværres.

“Vi håber derfor, at præsidenterne for USA, Rusland, Kina og Indiens premierminister på det kommende G20-møde i Osaka senere denne måned vil beslutte at gennemføre et nyt kreditsystem, et Nyt Bretton Woods-system, fordi det er presserende nødvendigt at undgå faren for et kommende sammenbrud af det vestlige finanssystem. Hvis det ville ske, kunne andre lande deltage.

“Og jeg mener, at vi befinder os i en sådan historisk epoke, hvor vi virkelig ser udviklingen af et helt nyt potentiale for civilisationen. Vi bør se på, hvor menneskeheden skal være om 100 år fra nu af. Jeg tror, at hvis vi fokuserer på det og menneskehedens fælles mål, så kan præsident Xi Jinpings smukke vision om at have et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid blive en realitet.”

POLITISK ORIENTERING den 20.

juni 2019:

Vil Trump samarbejde med Kina og Rusland ved G20 eller blive manipuleret ind i

krig med Iran?

Se også 2. del inkl. diskussionen

Med formand Tom Gillesberg

Video: 2. del:

Kommer senere. Der skal rettes op på et lyd problem. I midtertid, kan slutning høres i lydfilen nedenfor, inkl. "Hvad er Schiller Instituttet?". (begynd på 1 time 47 min.)

Lyd:

Pres for Lyndon LaRouches frifindelse er alternativet til krig og økonomisk sammenbrud

Den 19. juni (EIRNS) – En stor del af verden frygter nu en anden katastrofal amerikansk krig i Sydvestasien – den amerikanske offentlighed og militæret er begge stærkt imod enhver yderligere krig der – og den russiske præsident har netop sagt, at de amerikansk-russiske forbindelser "forværres time for time". Det blev meget farligere i løbet af weekenden, da New York Times blev brugt af en "anden magt" i Det Hvide Hus til offentligt at give udtryk for, at USA's cybercommand

plantede cybervåben i det russiske elnet uden præsident Donald Trumps viden eller godkendelse. "Virtuelt forræderi", kaldte præsidenten det. Som prof. Stephen Cohen fra den Amerikanske Komité for Øst-Vest Anliggender har gjort det klart i en analyse i The Nation i dag, truer en ny cubansk missilkriser, hvor krigsprovokationer, der implicerer Rusland, bliver ledet af amerikansk militær eller andre embedsmænd uden præsidentens vidende eller samtykke.

Hvorfor gøre det offentligt, som John Bolton og det nationale sikkerhedsråd samarbejdede med New York Times om at gøre? Præsidenten kan derved ikke imødegå disse provokationer eller endog diskutere dem med den russiske præsident uden at blive anklaget for at kapitulere af sine politiske fjender. Og i præsident Donald Trumps tilfælde er disse fjenders centrale kommando blevet afsløret i "Russiagate", som britisk efterretningstjeneste. De har den tydelige politik at fabrikere anklager om "samarbejdet" med Putin, for at tvinge Trump ud af embedet eller i krig. Hvorfor gøre det nu? For at umuliggøre et meningsfuldt Trump-Putin-møde på G20-konferencen.

Det mest afgørende forhold mellem USA og Kina, som præsident Trump klart har ønsket skal dreje sig om strategisk samarbejde og økonomiske fremskridt, har et drastisk behov for forbedringer fra en handelskrigstilstand. Og Indien er blevet ramt af amerikanske sanktioner rettet mod Iran og Huawei, og har gjort gengæld med told. Men præsidenten roste atter på det kraftigste præsident Xi Jinping på sit kampagnemøde tirsdag aften, selv om han insisterende på, at Kina havde udnyttet Amerika økonomisk.

Disse er lederne – præsidenterne Xi og Putin og den indiske premierminister Modi – som præsident Trump skal mødes produktivt med på G20-mødet i Japan om lidt over en uge. Dette er chancen for fred og for amerikansk samarbejde med det nye Asien-centrerede paradigme, repræsenteret af Bælte- og Vejinitiativet.

Ellers står vi ikke kun over for en permanent krig, men også et nyt økonomisk sammenbrud.

Det er klart, at der er behov for en dramatisk indgriben fra den amerikanske befolknings side inden dette topmøde. Som vi fortalte Trump-tilhængerne ved Orlando-mødet, skal interventionen komme fra "Lyndon LaRouches USA". Det var LaRouche, der gennem hele sit liv bekæmpede det Britiske Imperium, herunder den britiske efterretningstjeneste og London, som ingen anden modstander. Det var fra LaRouche, at infrastruktur-visionen om den "Eurasiske Landbro" og derefter "Verdens-Landbroen", kom i 1990'erne, der har taget form som Kinas Bælte- og Vejinitiativ. Det var LaRouche, der kæmpede for et Amerika som kunne udstede kredit og fremstille værktøjsmaskiner til udvikling af de underudviklede lande, som FDR ønskede at gøre. Det var LaRouche, der, da USA forlod de bemandede missioner til Månen og Mars i 1970'erne, holdt ånden fra den amerikanske rumkolonisering i live i 40 år, idet han så den som en "videnskabelig drivkraft" og en uddannelsesmæssig ansporing for fremtiden.

Han blev latterliggjort af medierne for det sidste, retsforfulgt under Robert Muellers ledelse for alle hans andre værker. Hans frifindelse nu, der involverer præsident Trump, er en intervention der er brug for. Kun få begivenheder ville interessere resten af verden og på længere sigt påvirke USA. To videoer udgives på fredag den 21. juni om LaRouches liv og om kendsgerningerne, der afslører hans retsforfølgelse, den første af Schiller Instituttet, den anden af LaRouche PAC. Deres brede, brede cirkulation er afgørende. Situationen skal ændres.

To videoer om LaRouches rolle i samtidshistorien har premiere på fredag kl. 15 dansk tid

Se dem her: <https://Action.LaRouchePAC.com/Exonerate>

Den 16. juni (EIRNS) – LaRouche PAC udgiver d. 21. juni en videopræsentation, som indfanger det drama, der udspillede sig i 1995, da de uafhængige høringer om USA's justitsministeriums uredelige embedsførelse omkring anklagerne mod Lyndon H. Larouche, Jr. fandt sted d. 31. august og d. 1. september.

Høringerne blev ledt an af den US-amerikanske borgerrettighedsbevægelses veteraner. De udgør endnu i dag bevismaterialet, der viser, at retssagen mod Lyndon LaRouche samt dommen mod ham, må omstødes, så hans navn endelig kan blive rensset.

Lyndon LaRouche var verdens førende modstander mod de britiske centre for finans og efterretning, som forfulgte ham i flere årtier. Det er de samme kræfter, der i dag forsøger at tvinge USA's præsident Donald Trump til enten at gå af eller at acceptere en permanent krigerisk politik, der bliver ført uden om ham.

Derfor er det stærkeste middel præsident Trump kan bruge mod sine fjender i de britiske kredse at lade sig overtale til at sætte renselsen af Lyndon LaRouches navn i gang.

Den samme dag udgiver Schiller Instituttet en videoptagelse af den mindehøjtidelighed med titlen »Lyndon H. LaRouche, Jr.s triumf,« der blev holdt i New York City d. 8. juni. Begge disse videoer kan bruges til – med ånden fra denne mindehøjtidelighed – at forstærke og opløfte kampagnen for at

rense Lyndon LaRouches navn, ved at blive spredt gennem hans støtters netværk, af dem, der allerede har anbefalet, at hans navn renses, og af dem, der for første gang stifter bekendtskab med denne store tænker og den skændige behandling, han er blevet udsat for.

Se dem her: <https://Action.LaRouchePAC.com/Exonerate>

På fredag: Se og hjælp til at omdele den nye dokumentarfilm om at rense Lyndon LaRouches navn

Denne fredag (21. juni, kl. 15.00 dansk tid) offentliggør LaRouchePAC en 80-minutters dokumentarfilm, som opfordrer til Lyndon LaRouches frifindelse, "LaRouche-sagen: Robert Muellers første lejemord" (primært med uddrag af de uafhængige høringer fra 1995 om justitsministeriets embedsmisbrug – med Lyndon LaRouche, Helga Zepp-LaRouche, Ramsey Clark og flere).

Hjælp med at få denne nye video til at gå viralt.

I samarbejde med Helga LaRouche lancerer vi en international mobilisering for at få så mange som muligt (medlemmer, tilhængere, aktivister, kontakter osv.) til at dele, promovere og sprede videoen, så snart den udkommer fredag morgen.

Kan du gøre en særlig indsats for at nå ud til kontakter med vigtige e-mail-lister, hjemmesider, blogs, Twitter, Facebook osv. og bede dem om at cirkulere dokumentaren, så snart den er

udsendt på fredag? (Du kan naturligvis også hjælpe ved at promovere det via dine egne lister/sociale medier/eller hjemmeside)

Her er linket til promovering på fredag. <https://Action.LaRouchePAC.com/Exonerate> (eller LPAC.co/Exon2019)

Med den rette koordinerede indsats – lanceret sammen på fredag – kan vi få videoen til at gå viralt.

Efterhånden som faren for global krig vokser, er Lyndon LaRouches ideer mere nødvendige end nogensinde før Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 14. juni 2019

Mindehøjtideligheden til fejringen af Lyndon LaRouches kreative liv gjorde et overvældende indtryk på de fleste deltagere, da det fulde omfang af de utrolige bidrag som Lyn har ydet blev tydelige. Helga Zepp-LaRouche understregede, at

mens de fleste er fanget i en daglig kamp for at få enderne til at hænge sammen, udfordrede Lyn dem til at tænke 50-100 år frem. Det nye paradigme, der nu dukker frem, blev forudset af Lyn for årtier siden, og han viede sit liv til at realisere sin smukke vision.

I dag identificerede Putin korrekt krisen, at de amerikanske og russiske relationer forværres time for time, selv om muligheden for at USA under præsident Trump, kan have "storartede relationer" med Rusland og Kina, stadig er mulig. Dette blev gjort klart, sagde hun, i rækken af konferencer for nylig i St. Petersburg og Biskek. Men det Britiske Imperium fortsætter med at presse på for krig, med Iran som en seriøs, umiddelbar potentiel udløser.

Hun opfordrede lyttere til at se videoen fra mindehøjtideligheden og til at sørge for, at den kommende dokumentar om LaRouche-sagen får den størst mulige udbredelse. Løsningen på krisen findes, forudsat at folk påtager sig Lyndon LaRouches mission og gør den til deres egen.

Tegn på diplomatisk venskab fremhæver det reelle potentiale for et nyt paradigmeskift

Den 12. juni (EIRNS) – Et elektrisk øjeblik opstod i dag i Det Hvide Hus' Rosenhave under den fælles pressekonference med præsident Donald Trump og hans gæst, den polske præsident

Andrzej Duda, som havde mødtes og underskrevet to memoranda – et om at udstationere 1000 amerikanske soldater i Polen – og derefter talte til medierne. En journalist spurgte Duda: “Ser du Rusland som en allieret eller modstander?” Da Duda var langt inde i sit svar og understregede, at Polen er “en del af Vesten”, og at Rusland “viser sit uhyggelige, imperialistiske ansigt”, angriber Georgien og i 2014 angriber Ukraine mv. afbrød Trump og udtrykte på det kraftigste: “Jeg håber, at Polen vil få et godt forhold til Rusland. Jeg håber, vi får et godt forhold til Rusland og forresten også til Kina og mange andre lande ...” Han talte om at mødes med den kinesiske præsident Xi Jinping snart.

Trumps intervention i eftermiddags kommer faktisk midt i en række andre bemærkelsesværdige tegn på venskab nationer imellem i de seneste dage. Disse forbigående, men seriøse udtryk, sammen med de initiativer af egentlig indhold, der i øjeblikket finder sted i diplomatiet, tyder på det meget reelle potentiale for at gennemtvinge en historisk ændring i de internationale forbindelser, hvor USA begynder at tilpasse sig de andre stormagter med henblik på at samarbejde om et nyt globalt kredit- og udviklingssystem samt Bælte- og Vejinitiativet. Et vigtigt moment i denne proces er G20-topmødet i Osaka i Japan den 28.-29. juni.

I denne uge er statscheferne samlet i Centralasien for at træffe fælles foranstaltninger vedrørende sikkerhed og udvikling. I dag i Bisjkek, Kirgisistan, ankom de nationale ledere til en todages samling af Shanghai Cooperation Organization (SCO), herunder Ruslands præsident Vladimir Putin, den indiske premierminister Narendra Modi samt Præsident Xi Jinping. Forskellige bilaterale og trilaterale møder er planlagt eller mulige. Herefter følger Konferencen om Interaktion og Tillidsskabende Foranstaltninger i Asien (CICA) i Dusjanbe, Tadsjikistan den 14.-16. juni. Xi, som det er hans sædvane, når han aflægger et statsligt besøg, skrev i dag en artikel til Tadsjikistans befolkning, som også er vært for

CICA. Han påpegede, at Tadsjikistan var den allerførste nation, der tiltrådte Silkevejens økonomiske bælte, og at de to landes forbindelser går 2000 år tilbage.

Blandt andre tilfælde af positivt diplomati i denne uge: Præsident Trump har gentagne gange rost "det smukke brev", han modtog den 10. juni fra Nordkoreas leder, Kim Jung Un. Den 11. juni sagde Trump til medierne i Det Hvide Hus inden han tog af sted til Iowa: "Jeg tror Nordkorea har et enormt potentiale... Jeg tror at Nordkorea under hans ledelse – men også Nordkorea på grund af det landet repræsenterer – befolkningen er god, landet er stort, placeringen er utrolig mellem Rusland, Kina og Sydkorea – jeg mener, at Nordkorea har et enormt potentiale. Og den der føler det mere end nogen anden er Kim Jong Un. Han forstår det. Han forstår det fuldt ud."

Trump, roste ved samme lejlighed Mexico. "Mexico gør et godt stykke arbejde ved grænsen og hjælper os virkelig. ... De har arbejdet meget hårdt. Vi klarer os godt sammen. Et godt forhold... Jeg har stor respekt for Mexicos præsident, jeg har stor respekt for de mennesker, vi samarbejdede med" under forhandlingerne i sidste uge.

Mest markant har to møder fundet sted i denne uge mellem amerikanske og russiske embedsmænd, på trods af den intense atmosfære af dæmonisering af Rusland og forsøget på "Trumpgate". I dag i Prag mødtes USA's departementschef for Våbenkontrol og International Sikkerhed, Andrea Thompson, med den russiske viceudenrigsminister, Sergej Ryabkov, "for at bygge videre på de drøftelser, som udenrigsminister Pompeo og udenrigsminister Lavrov, havde i løbet af deres møde den 14. maj i Sotji, Rusland," som det amerikanske udenrigsministerium rapporterede. I går i udenrigsministeriet mødtes den russiske ambassadør i USA, Anatoly Antonov med den amerikanske departementschef for Politiske Anliggender, David Hale, til samtaler for lukkede døre. Dette skete også i oktober 2018.

Det måske afgørende argument for at vide at potentialet er

stort for at efterlade det gamle paradigme af monetarisme og evig konflikt er, at Royal Institute for International Affairs/Chatham House – den officielle politiske arm for den britiske geopolitiske elite – er kommet ud med en delfisk tale for en “Ny Bretton Woods-Konference.” Med småt definerer de dette som en diskussion om nye “økonomiske modeller”, såsom at sætte en stopper for økonomisk vækst på grund af truslen mod klimaet!

Vi kan fatte mod og bruge visdommen i arven fra Lyndon LaRouche. Som Helga Zepp-LaRouche sagde til hans mindehøjtidelighed den 8. juni, vil disse fjender ikke sejre. “Lyns vision om en fuldt udviklet verden, der bliver en realitet i form af Verdenslandbroen, sker nu: En ny form for internationale relationer mellem nationer, med en dialog mellem klassiske kulturer der erstatter konfrontation, og visionen om et internationalt samarbejde om kolonisering af Månen og en fælles Mars-mission.”

Lyndon LaRouches triumf, 1922-2019

Hovedtale og afsluttende bemærkninger af Helga Zepp- LaRouche

Dennis Speed: På vegne af Schiller Instituttet vil vi gerne byde velkommen til alle, der er her i dag, og byde velkommen til jer, som er samlet rundt omkring i USA og forskellige

steder i verden. Vi har kaldt denne dag og denne mindehøjtidelighed for "Lyndon LaRouches Triumf". I virkeligheden er denne historie imidlertid fortællingen om to menneskers sejr. Den 12. oktober 1988 – for over 30 år siden – på Tysklands Kempinski Hotel, et år før Berlinmuren faldt, sagde Lyndon LaRouche til et forbløffet pressekorps: "Jeg kan forsikre jer for, at det jeg nu fremlægger for Jer vedrørende udsigten til Tysklands genforening er et forslag, som vil blive studeret nøje af de relevante kredse inden for etablissementet i USA. Mange vil i dag være enige om, at tiden – under de rette omstændigheder – er inde til de indledende skridt imod genforeningen af Tyskland med en klar udsigt til, at Berlin kan genoptage sin rolle som hovedstad." Lidt over et år senere, den 9. november 1989, faldt Berlinmuren. Den 3. oktober 1990 blev Tyskland genforenet, Berlin skulle atter blive hovedstaden. Inden for de timer der fulgte umiddelbart efter den 9. november, skitserede Lyndon LaRouche, der på daværende tidspunkt sad i fængsel, så den politik som nu går under forskellige navne i Verden, Den nye Silkevej, Bælte- og Vejinitiativet, og Schiller Instituttet ville rejse til de tidligere Warszawa Pagt-lande, og til Rusland og Kina for at tale for denne idé. Verden kom til at kende denne idé som en ny dialog mellem civilisationer, i modsætning til det der blev kaldt "civilisationernes sammenstød". Som med personen Florestan, i Beethovens opera {Fidelio}, havde LaRouche vovet at tale sandheden, og hans belønning var at blive lænket gennem hans fængsling. Og som med Florestan og Fidelio, førte Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren og lederen af Schiller Instituttet, gennem sin utrættelige promovning af 'Den nye Silkevej', og hvad der nu hedder 'Verdens-Landbroen', gennem sin udformning af 'dialogen mellem civilisationer' og gennem sin hengivelse til 'frihedspoeten' Friedrich Schiller, den vellykkede kampagne for at befri Lyndon LaRouche fra fængsel. I dag er Lyndon LaRouches triumf mulig på grund af hende. Det er mig en ære, som altid, at introducere Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet. [stående bifald]

Helga Zepp-LaRouche: Dette er et enestående øjeblik i vore liv, hvor vi samles her for at mindes og ære min elskede Lyn. Lyn ændrede livet for de fleste af os, på den mest dybtgående måde. Og hvis vi spørger os selv: "Hvor ville jeg have været, hvis ikke for det utrolige privilegium at have mødt Lyn, vor tids mest kreative tænder?" Hvis man ser rundt i vores samfund i dag, ser man så mange liv, der spenderes dårligt, mennesker, der er fortabt i materiel grådighed, jagten på penge, genstande, underholdning – nogle er meget succesfulde. De tjener mange penge, men deres sjæl har allerede længe været spist op af mere begær. Mange er ikke så succesrige. De kan ikke få enderne til at mødes. For de fleste af os åbnede Lyn døren til en sand medmenneskelighed, personligt, og i utallige diskussioner han havde med mennesker i løbet af sit lange liv bevægede han tusinder og atter tusinder af mennesker i USA, i Europa, i Afrika, i Asien og i Latinamerika. Han ændrede rent faktisk deres liv, og bevægede dem på en dybtgående måde... i de fleste lande på denne planet, på fem kontinenter. Lyn talte med mange grupper og enkeltpersoner... unge mennesker. Han oplyste fiskerne i Peru. Han fortalte skomagere i Italien om skomageri. Han talte med italienske lovgivere og lovgivere rundt om i verden. Han underviste iværksættere om fysisk økonomi. Han talte med fagforeninger, lærere, akademikere; verdens bedste musikere. Han åbnede døren til sandhed og viden for mange, mange mennesker. Og mange af dem sagde, at Lyn vidste mere om deres fagområde end dem, eksperterne selv, og at han var i stand til at ændre retningen i deres tænkning. Lys eksistens er et mirakel. Han trodsede alle hindringer for forfølgelsen af sit mægtige intellekt. Som ung følte han sig som en "grim ælling", som ikke ville passe ind i det banale miljø, der omgav ham. Men allerede som ung havde han den indre styrke til at afvise enhver intellektuel korrupsion. Lyn tilføjede imidlertid noget til det talent: Han havde en, for de fleste mennesker, ubegribelig intellektuel omhyggelighed og stringens. Han var virkelig en sandhedssøgende person, en

universel tænker, der indtog og tilføjede noget til næsten alle relevante grundlæggende vidensområder: naturvidenskaben, klassisk musik, poesi, historie, og den store Norbert Brainin sagde, efter to dage med meget intensive diskussioner: "Denne mand kender så meget mere til musik, end jeg gør". Man kunne sige det samme om Lyns viden om historie, den amerikanske historie, Sovjetunionens historie, om Afrika, om den europæiske filosofi. Og på alle disse områder, og jeg har sikkert glemt halvdelen af dem, gjorde han enestående opdagelser og tilføjede kvalitative gennembrud i dem. Ud af al denne universelle viden udviklede han sin egen videnskab om fysisk økonomi, og det blev anerkendt af mange fremragende lærere i mange lande, at hans metode var den mest dybtgående inden for økonomi som sådan. Lyns motivation for sit arbejde var – og er – kærlighed til menneskeheden. Når han arbejdede på et projekt, arbejdede han i 20 timer om dagen, og han kunne i sin bedste tider producere 60 til 80 sider med fodnoter, således at der ikke skulle ændres noget under redaktionen. Han kunne ikke fordrage tanken om at undertrykke folks potentiale, det være sig at de skulle leve i fattigdom, ligesom han ikke kunne fordrage ideen om fattigdom i udviklingslandene, og han begyndte at hade imperialismen, som den form for regering der gør netop det imod mennesker. Men han kunne heller ikke klare undertrykkelsen gennem fejlagtige ideer om det fysiske univers love, fordi sådanne fejltagelser ville føre til selvdestruktion af kulturer og civilisationer. Jeg har aldrig set eller hørt om nogen, der var så aldeles fokuseret på de nødvendige forandringer i systemet af undertrykkelse, og så aldeles fokuseret på at erstatte det med sin egen vision om en mere menneskelig og smuk verden. Denne opfattelse gjorde det muligt for ham meget tidligt – i 60'erne – at erkende den ødelæggende fare, der lå i rock-sex-modkulturen. Og se på USA i dag med hensyn til den kultur. Hvis Lyn ville have været præsident – og det kunne han have været, fordi han var godt på vej i kampagnen i 1984, og Illinois-kampagnen i '86 – ville det aldrig være sket. Og havde det ikke været for operationerne udført af de neolibérale og det neokonservative

etablissement, ville han have bragt verden i orden. Tænk på de ændringer, han allerede påbegyndte i den retning: Udviklingen af Latinamerika gennem sit samarbejde med López Portillo. Den smukke ide om at få bugt med fattigdom i Indien gennem sit arbejde med Indira Gandhi for en 40-årig udviklingsplan for subkontinentet. Han var i færd med at overvinde NATO's og Warszawa-pagtens militære blokke gennem sin ide om SDI (Strategic Defense Initiative -red.), ideen om at gøre en ende på geopolitik og fortsætte med ideen om én menneskehed. Tænk over hvad der ville være sket, hvis hans opfattelse af at bruge SDI som drivkraft for videnskabelig udvikling og at bringe nye teknologier baseret på nye fysiske principper til udviklingslandene, den gigantiske teknologioverførsel, der gør det muligt for disse lande at springe fremad til de mest avancerede produktionsformer. Igennem flere årtier ville en lettelse af fattigdommen i Afrika, Asien og USA have fundet sted. Man ville have haft universel uddannelse af ethvert barn, allerede i anden generation, og af den uddannede ungdom i udviklingssektoren. I USA ville man have haft en offentlig debat om de spørgsmål, som Lyn rejste i sin smukke tale i 1988 i Chicago på konferencen 'Food for Peace' (Mad for fred), med henblik på at gøre de afrikanske ørkener til en frodig have der er i stand til at producere mad nok til verdensbefolkningen. Der ville være en debat i USA, ikke om "Game of Thrones", men om Einsteins Generelle Relativitetsteori og universets love. Han ønskede af få musikere til at diskutere principperne for klassisk komposition, i traditionen der rækker fra Bach til Brahms. Han ville have fået forskere til at opnå en dyb forståelse af livets princip, hvor de ville have fundet en løsning og kur mod de fleste sygdomme. Kreativiteten i sig selv ville være den højeste værdi i samfundet, og alle ville opleve den intellektuelle glæde ved en ny international renæssance. Og vi, der arbejdede med Lyn, havde det privilegium at få en forsmag på hvad det betyder at leve i idéernes verden. Hvis Lyn var blevet præsident, ville denne renæssance-ånd være blevet den intellektuelt fremherskende magt over hele USA og i

verden. USA er meget heldige at have sådan en person med et så smukt sind og en sådan profetisk vision. Lyn og jeg havde engang et møde med en biskop i Rom, og han sagde, at Lyn er en mand med forsyn, og jeg er helt enig: Fordi Lys liv og hans livsværk er i absolut overensstemmelse med skabelsens hensigt. Det er en tragedie for befolkningen i USA og resten af verden, at nutidens onde kræfter var i stand til at afspore denne indsats, i det mindste midlertidigt. Og et gennembrud for hele menneskeheden vil være forbundet med Lys ideer. Men Lys vision om, at en fuldt udviklet verden bliver en realitet i form af en 'Verdenslandbro, er nu ved at ske: En ny form for internationale relationer mellem nationer, en dialog mellem klassiske kulturer, der erstatter konfrontationen, og visionen om et internationalt samarbejde med kolonisering af Månen og en fælles mission til Mars. Hans fjender, som er menneskehedens fjender og fjender af folkets lykke, kan sejre på kort sigt. Men de er allerede hjemløst af Erinyerne ('hævnens gudinder', *red.*). De har muligvis kunnet dække over deres forbrydelser for en kort stund, men der er denne højere magt indenfor naturlov, som vil bringe deres forbrydelser for dagens lys. Lyn har tværtimod fortjent evigt liv. Hans liv har udspillet sig i evighedens samtidighed. Hans sind og ideer svæver over alle steder og tider. Lyn er nu i et rige, som det der er vist i *Skolen i Athen* (et billede af maleren Rafael *-red.*): Han er sammen med Sokrates og Platon, med Confucius, Kepler, Leibniz, Bach, Beethoven, Einstein og Vernadsky og alle de bedste 'hoveder' til alle tider, og indenfor alle kulturer.

Du er udødelig, elskede Lyn. *Herefter følger Helga Zepp-LaRouches afsluttende bemærkninger:*

Speed: "Et stort menneskes gerninger fortsætter med at indvirke på andre menneskers liv gennem tiderne. For det gode, som en dydig mand kan gøre, kan ikke gøres indenfor en livstid. Således lever han videre efter sin død, og virker videre som i livet. Den dydige handling, det veltalte ord

kæmper videre, udødeligt, sådan som han, der var dødelig, kæmpede. Lev således også du videre igennem endeløse tider". Denne idé er den idé, som Lyndon LaRouche levede med, og levede for. Den sidste linje i dette digt, der er dedikeret til komponisten Ludwig van Beethoven, lyder: "Glød dig i al evighed". For at afslutte dagens proces har vi har flere andre ting, flere stykker musik, og i øjeblikket uddeler vi et af dem til alle blandt publikum. Men hvad angår de sidste ord, som vi gerne vil sige i dag, er det mig endnu engang en ære at introducere Helga Zepp-LaRouche. [bifald]

Helga Zepp-LaRouche: Jeg vil gerne give jer et citat, som William Warfield gav som bidrag til *Festskrift* til Lyns 80-års fødselsdag i 2002. "Ja, også for mig har *Vier Ernste Gesänge* (Fire Alvorlige Sange –red.) af den store Johannes Brahms været hans sidste vilje og testamente. Min ven, hvad kan være bedre end, 'nu er der tro, håb og kærlighed, disse tre. Den største af dem alle, af disse tre, er kærlighed. 'Die Liebe er den største af dem alle".

"Lyn, vi elsker dig så højt, så højt – du har elsket menneskeheden på en sådan måde, at vi gør det til vores hellige engagement at udføre og realisere din vision, at bidrage med hele vores potentiale for at gøre verden til et bedre sted. Du er med os, og vi er med dig, for evigt. Og jeg siger til dig, som dine sidste ord til mig lød: Ich liebe dich (Jeg elsker dig)." [stående bifald]

Det vil kræve et nyt kredit-

og pengesystem

Den 10. juni (EIRNS) – De store centralbanker fortsætter med at kæmpe sig tilbage til de kvantitative lempelsesordninger, som de alle brugte til at trække City of London og Wall Street-bankerne gennem det sidste sammenbrud – et varsel om at et andet nærmer sig. Federal Reserve, som efter 10 år endelig øgede sin diskonto i 2018, har igen sænket den; formand Jerome Powell sagde: Betragt ikke de rednings-foranstaltninger der blev brugt under det sidste krak som “ukonventionelle” – de vil blive brugt igen. Efter at Den Europæiske Centralbank tilsyneladende ville fastholde sin diskonto uændret i et år den 6. juni, tilbragte dets præsident Mario Draghi dagene derefter med at sprede rygter og lækager om, at bestyrelsen i virkeligheden diskuterede rentenedsættelser og øgede opkøb af virksomheds- og statsobligationer fra private banker. Den Canadiske Centralbank vendte “modstræbende” tilbage til at sænke renten. Det samme gælder for de andre.

Skal vi tro på, at centralbankerne, blot “støtter en fortsættelse af udvidelsen”? Stagnerende og lav løn, som “udvidelsen” har bestået af siden sammenbruddet i 2007-08, er stoppet i Europa, og aftager i USA. Centralbankerne ved, og indrømmer, at billioner af gælden hos stærkt forgældede selskaber og superforgældede “zombiefirmaer” nu vil misligholdes under disse forhold, hvilket vil udløse et krak, der starter i en del af de finansielle markeder – “det sædvanlige blodbad” som Bank of Americas administrerende direktør, Brian Moynihan, tørt udtrykte det i en advarsel til den økonomiske klub i New York den 5. juni. Han burde vide det: BoA er den største gearede långiver siden sammenbruddet af alle megabankerne, og har solgt sin “junk-gæld” til ikke-banker som private kapital- og hedgefonde, hvilket nu “bekymrer” Moynihan.

Endnu et finansielt krak vil knuse realøkonomierne i Europa og USA, som endnu ikke er blevet genoprettet, og efterlade dem

fuldstændigt ødelagte. De "Fire Love", som Lyndon LaRouche kaldte en presserende nødvendighed den 8. juni 2014, må vedtages hurtigt nu – i særdeleshed Glass/Steagall-adskillelsen af kommercielle banker fra det spekulative kasino og udstedelsen af store mængder af national kredit til ny, høj energitæt og højteknologisk grundlæggende økonomisk infrastruktur.

Den russiske præsident Vladimir Putins nøgterne kommentarer til St. Petersburgs Internationale Økonomiske Forum (SPIEF) var vigtige: Den korte globale vækst (gennem flere alvorlige kriser) efter afslutningen af Den kolde Krig sluttede resolut med den globale krise i 2008-09, og siden da er påstået "BNP-vækst" afkoblet fra væksten i handel med fysiske varer, der næsten ikke er øget. "Kvantitativ lempelse og andre foranstaltninger undlod at løse problemerne og skubbede dem kun ud i fremtiden." Ved at vende tilbage til den politik nu, bekræfter centralbankerne, at Putin har ret.

Lyndon LaRouche sagde i en videoptaget tale til en konference i Rusland på bunden af det økonomiske sammenbrud i 2009 efter den finansielle krise, at kun et nyt kreditsystem – ikke et monetært, men et kreditsystem – kunne iværksætte et reelt økonomisk opsving. Teksten til disse bemærkninger, "Aftale blandt fire magter kan afværge et totalt sammenbrud", offentliggøres i den 14. juni, 2019-udgaven af Executive Intelligence Review. Ved at identificere de initiativtagende magter som Kina, Rusland, USA og Indien, specificerede LaRouche: "Menneskehedens fremtid, selv om det er nogle generationer borte, afhænger nu af udviklingen af Månens kolonisering som et produktionscenter for at bygge dele af udstyr, der vil bringe mennesket videre til koloniseringen af Mars. Dette vil være en grundlæggende ændring i karakteren af menneskets tilsyneladende skæbne i løbet af denne periode". Denne "videnskabelige drivkraft" for kreativitet og produktivitet udgjorde en anden af LaRouches økonomiske "Fire Love" i 2014.

De store projekter på Jorden og i Solsystemet er der til at blive gennemført med et nyt kreditsystem; Kina har med sit Bælte- og Vejinitiativ iværksat processen. I USA ligger de store projekter umiddelbart foran os i udviklingslandene Mexico og Mellemamerika, og er allerede blevet foreslået i en eller anden form til Trumps regering. For at gennemføre dem – og for at forhindre det ødelæggende forestående finanskarak – kræves der et nyt kreditsystem fra de fire magter, som LaRouche foreslog det.

Efter folketingsvalget: Tak for jeres stemmer og hvor går vi videre fra her. Se også diskussionen. Klik her.

Med formand Tom Gillesberg

Diskussion:

Lyd:

LaRouche siger: USA og Kina må samarbejde – i rummet, om fusionskraft og store udviklingsprojekter.

Den 4. juni (EIRNS) – Hvad der i dag synes at være det største økonomiske og strategiske problem i verden blev tydeligt fremlagt af Lyndon LaRouche for 22 år siden i en vigtig offentlig præsentation. LaRouche sagde den 10. maj 1997: De Forenede Stater og Kina er de to nationer hvis forhold er mest relevant for menneskehedens fremtid i det 21. århundrede; de må samarbejde for at fremme den økonomiske udvikling på verdensplan.

I eftermiddag, blot dage før der i New York skal afholdes en mindehøjtidelighed til erindring om LaRouches liv og arbejde, understregede hans kone, Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche, dette faktum. Hun sagde, at mellem denne LaRouche-erindringsdag den 8. juni og G20-mødet i Osaka den 28.-29. juni – hvor præsident Donald Trump sandsynligvis vil mødes med Kinas præsident Xi Jinping samt Ruslands præsident Vladimir Putin og den indiske premierminister Narendra Modi – må rigtig mange ledende skikkelser træde frem og stærkt tale for en politik for samarbejde og udvikling mellem USA og Kina. Disse fire magter kan rent faktisk arbejde sammen i regi af et nyt internationalt kreditsystem for store infrastrukturprojekter og økonomisk udvikling af udviklingssektoren. Men forholdet mellem Amerika og Kina, der, som Zepp-LaRouche sagde, nu “blæser i vinden”, er det der skal rettes op på.

“Alternativet” er at tro på propaganda og slutte sig til krigspartiet, som ønsker supermagtskonflikter, endog krig, i stedet for udvikling. For mindre end to år siden vidste

millioner af amerikanere, at præsident Donald Trump ønskede et godt samarbejdsforhold med Kina og støttede ham 100% i det. Millioner andre vidste, direkte eller indirekte, hvilke hastige økonomiske og videnskabelige fremskridt Kina har gjort, hvor mange millioner mennesker man har bragt ud af fattigdom. To år senere tror mange af disse millioner på en krigspropaganda så vanvittig, at de tror på, at kinesiske virksomheder fremstiller S-togvogne til at udspionere dem.

For tre år siden respekterede millioner af amerikanere Ruslands præsident for at hjælpe med at bringe præsident Barack Obama ud af krigen i Syrien – en krig amerikanerne overvejende modsatte sig. Krigspartiet, ledet af britiske og amerikanske efterretningsorganer, der angriber præsident Trump, udbasunerede anti-russisk propaganda igennem tre år. Det er nu blevet afsløret som et kupforsøg mod præsident Trump af det Britiske Imperium og dets krigsparti. Hvorvidt præsidenten krævede tilfredsstillelse i Storbritannien, ved at stille skarpe spørgsmål om de personer der pressede på for at vælte ham, "blæser i vinden" på nuværende tidspunkt.

Lyndon LaRouche bemærkede også ofte, at nogle mennesker er udstyret med et indre kompas og handler ud fra egen viden og overbevisninger, mens der er mange, der er orienteret imod andre, og forsøger at sige hvad de tror andre forventer at høre fra dem. Denne form for propaganda virker på den måde. Den amerikanske udenrigsminister fortalte en stor schweizisk avis, at hvis man har en kinesisk fremstillet mobiltelefon, går al ens information direkte til lederen af det kinesiske kommunistparti!

De der vælger – lige pludselig – at tro på sådanne ting, kan glemme nye infrastrukturprojekter i USA eller rimelige priser for landbrugsafgrøder eller at genoplive et bemandedt Måneprogram og derefter til Mars, eller et gennembrud for fusionsenergi. Krigspartiet har ingen interesser i disse henseender.

Hvad det amerikanske præsidentskab skal blive til – hvad angår samarbejde eller konfrontation med de øvrige ledende videnskabelige og økonomiske stormagter – på dette G20-møde mellem stats- og regeringscheferne om tre uger – blæser også i vinden. Det er op til os.

Et nyt paradigme for menneskeheden kræver amerikansk-kinesisk samarbejde!

Den 28. maj (EIRNS) – Præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, udstedte i dag højt og tydeligt en opfordring til Lyndon LaRouches bevægelse i USA om at tage føringen med at mobilisere en kraft, der er tilstrækkelig stærk til at knuse det anglofile etablissemments forsøg på at fremprovokere en konfrontation mellem USA og Kina.

Folk må vækkes: “Vi kan ikke have verden opdelt i to blokke og gå tilbage til en koldkrigsperiode, fordi det ville være det absolutte sammenbrud af verdensøkonomien og have ødelæggende militære og strategiske konsekvenser”, advarede hun.

Det amerikanske folk må spørge hvem, eller rettere hvad, der sætter USA op for denne potentielle katastrofe?

Den samme ‘efterretningsgruppe’, styret af det Britiske Imperium, der bagvaskede, retsforfulgte og fængslede den amerikanske statsmand Lyndon H. LaRouche i dens desperation

for at undertrykke hans ideer; det samme britisk-amerikanske 'efterretnings-samfund', der nu endelig er kommet under officiel efterforskning for dets forsøg på at kuppe den behørigt valgte præsident i USA, Donald Trump. Dette er det politi-statsapparat der, med FBI-direktør Christopher Wrays ord, mobiliserer en indsats af "hele samfundet" for at overbevise det amerikanske folk om, at Kina nu er "denne generations trussel", som må indkapsles og besejres.

Alene ideen om, at en nation på 1,4 mia. mennesker, der er engageret i at udvikle sig selv, og nu resten af verden gennem Bælte- og Vejinitiativet, kan "indkapsles", er arrogant selvbedrag. Alligevel pumper disse fjender af USA en bølge af løgne ud om, hvordan Kinas succes med at løfte sit folk – en femtedel af menneskeheden! – ud af tilbagestående og fattigdom, er en trussel mod den amerikanske 'way of life'.

Ikke alle amerikanere er blevet narret af den løgn. Det fremgik af sidste uges samarbejdstopmøde i Kentucky mellem guvernører fra USA og Kina, hvor 400 amerikanske og kinesiske embedsmænd og forretningsmænd talte om, hvordan kineserne og amerikanerne har "det samme værdisystem", nemlig at arbejde hårdt for at skabe bedre liv for deres børn.

Men krigen mod Kina er ikke stoppet. Erklæringer fra amerikanske regeringskontorer om at Kina nu er en fjende, de vilde tiltag for at lukke den kinesiske telekommunikationsgigant Huawei, og Robert Lighthizer og hans allieredes beslutsomhed med at vende handelsforhandlingerne til et våben for at pålægge kontrol over Kinas interne udvikling, har i kombination rystet Kinas tillid til, at USA kan være en ven. Zepp-LaRouche rapporterede fra sine drøftelser under sin netop afsluttede 12-dages tur til Kina, at der er stor skuffelse blandt mange i Kina over sammenbruddet af det de troede var et positivt forhold, begyndende med præsident Xi Jinpings besøg hos præsident Donald Trump i Mar-a-Lago i april 2017, og de er kommet til den konklusion, at USA's mål for nærværende er at forhindre

Kinas opstigning.

Et modsætningsforhold mellem USA og Kina vil dræbe muligheden for at nå den stærkt krævede firemagts-aftale foreslået af Lyndon LaRouche, hvor USA, Rusland, Kina og Indien går sammen for at lede menneskeheden til at erstatte det britiske imperialistiske system og dets onde syn på mennesket som et dyr, advarede hun.

Zepp-LaRouche henledte opmærksomheden på et nøgleafsnit i Global Times' lederartikel den 27. maj, hvor det førende engelsksprogede dagblad i Kina skrev: "I et politisk helt anderledes amerikansk samfund er der ingen magtfuld kraft, der modsætter sig en ekstrem politik mod Kina. Selv om der er kritik af handelskrigen, repræsenterer de fleste af dem særlige interesser. Der er ingen strategisk gentænkning af, hvordan man forhindrer en eskalering. USA's undertrykkelse af Kina griber stadig mere om sig."

LaRouche-bevægelsen og Schiller Instituttet "er meget velkendte i Kina – faktisk sagde flere mennesker, at vi er berømte i Kina; Lyndon LaRouche er absolut respekteret som en af de mest dybtgående tænkere hvad angår økonomi", rapporterede hun. "De bedre orienterede mennesker i Kina ved hvad vi laver i USA og Europa, men de [Global Times] siger også," der er ingen stærk kraft ... ", en kraft, som kunne modvirke, hvad de klart ser som kombinationen af Demokraternes krigsfaktion og neokonservative i det republikanske parti," understregede hun.

Derfor udstedte hun opfordringen til LaRouche-styrkerne om at tage lederskab i USA for at afvise anti-Kina-propagandaen, fordi den ikke er baseret på virkeligheden, og at bruge Lyndon LaRouches ideer til at rykke Trump-regeringen ind i det nye paradigme.

Zepp-LaRouche definerede det nye paradigme enkelt og smukt og argumenterede for, at "det nye paradigme betyder blandt andet

Menneskeheden står i dag over for to diametralt modsatte, uforsonlige tilgange. Den ene fremmer geopolitik, konfrontation og unilateralisme til forsvar for det Britiske Imperiums døende verdensorden; den anden opfordrer til en dialog mellem nationerne, baseret på højdepunkterne i deres respektive civilisationer. Som Zepp-LaRouche understregede i sin tale: "Hvis vi ønsker at skabe en mere menneskelig orden, må den bygges på de bedste begreber, der er produceret af forskellige kulturer. Disse begreber må så at sige have en ontologisk, erkendelsesmæssig, karakter, fordi intet i dem kan være tilfældigt eller af blot en samtidig karakter. "De skal afspejle hvad der i den jødisk-kristne vestlige civilisation er kendt som 'naturlov', den højere orden af universets kreative udvikling, som kan erkendes af det menneskelige sind, og i hvilken mennesket deltager.

Det er i dette domæne, at menneskeheden mest har brug for 'Lyndon LaRouches vise ord'. I denne epoke udarbejdede LaRouche på egen hånd de begreber, der er nødvendige for at bringe et nyt paradigme til virkelighed – og at slå en pæl gennem hjertet på det gamle paradigme med dets onde menneskesyn. Mange af LaRouches skrifter kunne nævnes i denne henseende, men ingen er bedre end hans bog fra den 19. december 2004: Dialogen mellem eurasiske civilisationer: Jordens næste halvtreds år. (The Dialogue of Eurasian Civilizations: Earth's Next Fifty Years) [Se EIR, 7. januar 2005.]

Det er med dette for øje – nemlig at give USA og alle verdens nationer adgang til sådanne begreber – at vi fejrer LaRouche-mindehøjtideligheden den 8. juni i New York City, samt ved et halvt dusin satellitbegivenheder over hele landet. Det drejer sig især om de begreber og den politik, som Trump-regeringen har brug for, mens den bryder fri af det britiske komplot for at vælte hans præsidentskab, med henblik på højt og tydeligt at afvise den selvmorderiske politik for økonomisk og geopolitisk konfrontation med Kina og Rusland, som briterne

ønsker at pålægge USA Det er en afklaring, som verden snarest ønsker at høre fra Washington.

Vi henviser læseren til 'Beijing-konsensus 2019 fra Konferencen om Dialog mellem Asiatiske Civilisationer', der netop blev udgivet den 24. maj som en glimrende afspejling af den nye vision for menneskeheden, der nu spredes over Asien såvel som andre kontinenter. Denne opfattelse blev allerede understreget af Kinas præsident Xi Jinping i hans hovedtale til det første Bælte- og Vejforum for Internationalt Samarbejde, der blev afholdt den 14.-15. Januar 2017:

“Vi bør bygge Bæltet og Vejen ind i en sammenhæng, der forbinder forskellige civilisationer. I forbindelse med Bælte- og Vejinitiativet burde vi sørge for, at udveksling erstatter fremmedgørelse, når det gælder forskellige civilisationer, at gensidig læring erstatter sammenstød, og at sameksistens vil erstatte en følelse af overlegenhed. Dette vil øge den gensidige forståelse, gensidige respekt og gensidige tillid mellem forskellige lande.”

Foredrag #4 (18. maj): Italiensk Videnskab og Kultur

Talere: Liliana Gorini, John Sigerson

Lyndon LaRouches ideer afspejler i Italien et fremskridt for den videnskabelige og kunstneriske revolution i det 15. århundredes florentinske renæssance. Dette fremskridt omfatter en tilbagevenden til en naturlig musikalsk stemning, hvilket Giuseppe Verdi krævede for mere end et århundrede

siden; Italiens nylige skridt til at gennemføre LaRouches forslag om en Glass/Steagall-banklovgivning, en tilbagevenden til Hamiltons principper om økonomisk politik; og Italiens dristige beslutning om at tilslutte sig Kinas Bælte- og Vejinitiativ for verdens udvikling.

Grundlæggende er der imidlertid ikke noget specifikt italiensk knyttet til disse fremskridt; Italien er den gode muldjord, som bærer de nuværende frugter af de platoniske ideer, der opstod i det gamle Grækenland, videreført af Nicolaus Cusanus, Johannes Kepler, den tyske matematiker og fysiker Bernhard Riemann, og det musikalske geni Wilhelm Furtwängler. Furtwängler var omtrent ene om at redde den europæiske musikkultur fra at blive destrueret af den britiske *golem* Adolf Hitler. Senere blev han den ledende inspiration for LaRouches insisteren på at musik ikke udfoldes i lyd, men i det riemannske komplekse domæne.

Class #3 (11. maj): Lyndon LaRouches unikke bidrag til videnskaben om universel historie

Taler: Will Wertz

Formålet med denne forelæsning er at hylde Lyndon LaRouches unikke bidrag til videnskaben om universel historie. I et essay han skrev, som blev udgivet i foråret 1993 med titlen "Om Gud", skrev han: "Hvis vi måler historien med standarden at hver person er *imago viva Dei*, får vi en komplet anderledes opfattelse af historien, end det som er beskrevet i vores

tåbelige lærebøger fra universiteterne og lignende steder". I et efterfølgende essay, udgivet i tidsskriftet Fidelio i efteråret 1993 med titlen "Historie som videnskab", fortsatte Lyndon LaRouche: En rigoristisk definition af begrebet "historie" begynder med det faktum, at den fortsatte eksistens af den menneskelige art er styret af et princip som ikke eksisterer for andre arter."

Russiagate-fupnummer kollapser. Bring USA, Rusland og Kina sammen nu for at erstatte det Britiske Imperium for evigt

Den 22. maj (EIRNS) – Det russiske svindelnummer startede ikke med Obamas efterretningsholds forræderi rettet mod Donald Trump. Det begyndte i 2014, da det samme hold af korrupte efterretningsfolk, sammen med Obamas udenrigsministerium og deres følgesvend George Soros, bakket op af den falske nyhedspresse, iværksatte det Britiske komplot for at vælte den folkevalgte regering i Ukraine, ved åbent at støtte de neo-nazistiske bander, som udfører en voldelig "farve-revolution" mod regeringen i Kiev. Ved at tildele 5 milliarder \$ til anti-russiske NGO'er, uddele små kager til hagekorsbærende bøller på Maidan-pladsen, gennemførte Obamas repræsentant, Victoria Nuland, og hendes ven Christopher Steele – den samme MI6-agent, der senere opdigtede det falske dossier om Trump – et kriminelt, voldelig kup, skød skylden på russerne, og igangsatte deres operation for en 3. verdenskrig.

Derefter opfangede kandidat Donald Trump stemningen fra en amerikansk befolkning, der afskyede den økonomiske nedgang, evindelige koloniale krigsførelse, den forsætlige overmedicinering af deres venner og børn, og kulturen af pessimisme og grimhed. Hans løfte om at genoprette det amerikanske system fandt genklang hos borgere, der havde oplevet 50 års organisering af LaRouche-bevægelsen, som både advarede om truslen om depression og krig under den britisk dominerede monetære og strategiske politik fra familien Bush og Obama, og samtidig fremsatte de nødvendige økonomiske, strategiske og kulturelle politikker for at opnå en ny, produktiv og fredelig verdensorden.

LaRouche, ene og alene, advarede om det onde i den grønne psykose, der forgiftede den historiske amerikanske optimisme. LaRouche alene identificerede det faktum, at "Dope, Incorporated" (A/S Narkotika -red.,) blev drevet af bankerne i London og Wall Street, de samme spekulative banker som organiserede og finansierede de endeløse krige, der krævedes af "det militær-industrielle kompleks". LaRouche alene kæmpede for et Måne-Mars-projekt for at realisere menneskehedens "udenjordiske imperativ". LaRouche alene fremsatte nødvendigheden af at gøre en ende på det Britiske Imperium, en gang for alle, med dets geopolitiske, dyriske syn på mennesket – intet mindre – og at dette udelukkende kunne opnås ved, at USA sluttede sig til Rusland, Kina og Indien, som et minimum, for at erstatte det fallerede britiske monetære system med et nyt kreditsystem, baseret på de hamiltoniske principper, der havde skabt det oprindelige amerikanske system. LaRouche alene foreslog "Den Nye Silkevej" for at forene øst og vest efter Sovjetunionens sammenbrud, som et middel til at afslutte geopolitikken for evigt og etablere en ny verdensorden baseret på suveræne stater viet til menneskehedens fælles mål.

Alt dette er nu inden for vores rækkevidde, og er blevet foreslået eller i det mindste antydnet af præsident Trump. Hvis dette skal opnås, må det amerikanske folk indse, at

forfølgelsen og retsforfølgningen af Lyndon LaRouche i 1980'erne, af de samme mennesker der udførte det fejlslagne kup mod præsident Trump, forhindrede denne politik i at blive gennemført dengang, før de sidste 30 års katastrofale degeneration.

LaRouches frifindelse af præsident Trump ville bringe denne sandhed frem for verden, og give præsidenten den offentlige og internationale støtte han behøver for at smide den britiske spændetrøje, der er pålagt af den korrupte Kongres, de falske nyhedsmedier, de neokonservative og de neoliberale. Tiden er knap. Tiden er inde. Potentialiet for sejr har aldrig været større.

LaRouches århundrede

Den 21. maj (EIRNS) – I sin åbningspræsentation d. 27. april i den igangværende studiekreds i LaRouche PAC-regi om “Jordens sidste halvtreds år og Jordens næste halvtreds år”, som er dedikeret til Lyndon LaRouches liv og arven af revolutionære ideer fra ham, fremhævede Helga Zepp-LaRouche en tale, som hendes mand holdt i maj 1997, en tale hvori han understregede den overordnede strategiske betydning af samarbejdet mellem USA og Kina for at skabe global økonomisk genopretning. LaRouche udtalte:

“Der er kun to respektable nationer tilbage på denne planet. Det vil sige nationer med respektabel magt. Det er USA, i særdeles USA ikke som repræsenteret af Kongressen, men af præsidenten. Det er USA's identitet som en politisk magt, ikke sammenkædningen af dets dele. USA er i dag alene repræsenteret ved dets præsident, som en politisk institution ...

“Nu er der kun én anden magt på denne planet ... og det er Folkerepublikken Kina. Kina er i øjeblikket involveret i et stort byggeri af infrastruktur, som min kone og andre løbende har været beskæftiget med i en årrække...

“Hvis derfor USA, USA’s præsident, og Kina deltager i at fremme projektet, som undertiden kaldes ‘Silkevejsprojektet, undertiden ‘Landbro’-projektet – hvis dette projekt, med udvikling af industrikorridorer på tværs af Eurasien, til Afrika og ind i Nordamerika, forlænges, kan det skabe tilstrækkeligt arbejde til at bringe hele denne planet ind i en økonomisk genopretning.”

Selv om den blev fremsat for 22 år siden, er denne strategiske evaluering af Lyndon LaRouche fuldt ud gyldig i dag, og er nøglen til at forstå såkaldte “aktuelle begivenheder”.

Det nylige sammenbrud i handelsforhandlingerne mellem USA og Kina, og endnu mere den økonomiske krigsførelse, som nu er blevet erklæret imod teknologi- og kommunikationsgiganten Huawei, er en politik udtænkt af det Britiske Imperium for at sikre, at en sådan USA-Kina-alliance ikke bliver realiseret – trods det faktum at det er ønsket af begge nationers præsidenter, hvilket de hver især – offentligt og gentagne gange – har givet udtryk for. Kinas halvofficielle medier, herunder Xinhua og Global Times, advarer nu om, at medmindre de økonomiske forhold mellem Kina og USA kommer tilbage på sporet, kan hele den globale økonomiske orden falde sammen. “Denne farlige udsigt,” understregede Xinhua, “er ikke i nogens interesse.”

Ud over de umiddelbare konfliktproblemer bemærkede Helga Zepp-LaRouche i sidste uge, at en stor mulighed er blevet forpasset – i hvert fald for øjeblikket – for at præsidenterne Donald Trump og Xi Jinping kunne holde et nyt topmøde, hvor de kunne blive enige om handelsspørgsmål, og derefter tage nye skridt i retning af en global alliance for økonomisk genopretning, af den slags der er beskrevet af Lyndon LaRouche. Men denne

mulighed kan stadig genoplives i forbindelse med et muligt møde i slutningen af juni på G20-mødet i Osaka, hvor præsident Trump har sagt, at han gerne vil mødes med præsident Xi og også med den russiske præsident Vladimir Putin.

Derudover er der en bredere strategisk udvej for at afslutte det Britiske Imperium helt og skabe en retfærdig ny verdensøkonomisk orden. En af hovedårsagerne til dette er det potentiale der ligger i Donald Trumps kampberedte præsidentskab i Washington, som fortsat er engageret i at tøjle 'det militær-industrielle kompleks' (ingen amerikanske præsident siden Eisenhower har vovet at udfordre dem direkte); i et godt samarbejde med Kina og Rusland; og i at genoplive NASA's mission for at udforske Månen, Mars og hinsides. NASA's seneste fire-minutters video "We Are Going" har allerede 5,7 millioner visninger – hvilket angiver niveauet for opbakning til en sådan politik i befolkningen.

Trump er hæmmet i dette potentiale af to ting. For det første forbliver briterne opsatte på at vælte hans regering ved at bruge deres indflydelsesagenter, både udenfor og indenfor Trump-administrationen, herunder ved at fremkalde konflikter og krig med Kina, Rusland, Iran og andre.

For det andet er der ingen vej uden om det faktum, at de nye strategiske politikker der kræves ikke kan udvikles i deres nødvendige dybde uden det centrale input fra Lyndon LaRouches revolutionerende ideer – de selvsamme ideer, hvis overvejelse og forståelse kræver LaRouches frifindelse. Som Helga Zepp-LaRouche opsummerede argumentet i hendes studiekreds d. 27. april:

"Formålet med denne serie af lektioner er blandt andet at bidrage til kampen for frifindelse af min afdøde ægtemand. Jeg er dybt overbevist om, at USA's fremtid, og underforstået verdens fremtid, og Lys frifindelse er helt tæt forbundet. Grunden er meget enkel: Først og fremmest er det apparat, der har været ansvarlig for retsforfølgelsen af min mand

– sandsynligvis siden 1950'erne, men virkelig for alvor siden 1980'erne – det samme apparat, som står bag kupforsøget mod Præsident Trump, og igen det samme apparat, der går ind for konfrontation med Rusland og Kina, og modarbejder præsident Trumps hensigter på næsten hvert eneste punkt. Og hvis dette apparat ikke stoppes, er faren for at disse konfrontationer fører til en krig med Rusland og Kina faktisk meget stor.

“I den forbindelse er spørgsmålet naturligtvis, at kun hvis min mands navn bliver fuldstændig rensset for eftervirkningerne af disse år med retsforfølgelse – år, faktisk årtier med bagvaskelse af ham – kun da vil det amerikanske folk have uhindret adgang til hele hans tankegods af ideer. Og jeg kan sige Jer, at hvad min mand har produceret med hensyn til begreber om naturvidenskab, klassisk kunst og universel historie, er så værdifuldt, at jeg tror, at alle nulevende amerikanere, og for den sags skyld alle andre mennesker rundt om i verden, bør absolut have adgang til det, fordi det er det næste niveau af viden, som folk bør have kendskab til”.

Hæfte: Genopret USA's sjæl: Rens Lyndon LaRouches navn

To dele af følgende hæfte er oversat til dansk:

1. Underskriftindsamling: Rens Lyndon LaRouches navn og få ham rensset for den uretfærdige forfølgelse, domfældelse og fængsling han var udsat for
2. Nekrolog: Lyndon H. LaRouche, Jr. (1922-2019)

Trump erklærer, at han vil mødes med præsidenterne Xi og Putin; mange farer i mellemtiden

Den 13. maj (EIRNS) – I dag sagde præsident Donald Trump: “Jeg skal mødes med præsident Xi. Jeg skal også mødes med præsident Putin.” Idet han antydede, at denne anledning vil være G20-mødet i juni i Japan, fremsatte Trump denne kategoriske bekendtgørelse på en pressekonference i eftermiddags med sin gæst, den ungarske premierminister Viktor Orbán, hvor Trump blev mødt af voldsomme spørgsmål fra journalisterne, overvejende fokuseret på den anspændte situation omkring de amerikanske toldtariffer med Kina og konfrontationen med Iran.

I takt med Trumps meddelelse er statssekretær Mike Pompeo nu på vej til Sochi, hvor han er udsendt for at mødes med den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov i morgen, og det forventes også at han mødes direkte med præsident Vladimir Putin. I Sochi i dag mødtes Lavrov også med den kinesiske udenrigsminister Wang Yi. Deres forhandlinger vedrørte ikke kun forberedelserne til præsident Xi Jinpings besøg den 6.-8. juni i Skt. Petersburg i forbindelse med det Internationale Økonomiske Forum, men også hvorledes den Eurasiske Økonomiske Union yderligere kan integreres med Bælte- og Vejinitiativet, i hvad det russiske udenrigsministerium i dag betegnede som “opbygningen af et Større eurasiske Partnerskab.”

Dette tempo i stormagtsdiplomati er yderst velkomment, da de

mange farer nu truer med at eksplodere i forfærdelige kriser. Hvad der kræves er det højeste niveau af samarbejde, for at begynde at løse de påtrængende problemer. I forbindelse med Pompeos besøg i Sochi, vil spørgsmålet om at standse truslen om atomkrig stå øverst på listen, ifølge russerne. Viceudenrigsminister Sergej Ryabkov sagde, at der fokuseres på bilaterale drøftelser for en forlængelse af START-traktaten, som udløber i 2021. I Trumps telefonsamtale med Putin tidligere på måneden sagde Trump, at han ønsker en atomvåbenkontrolaftale, der vil "fjerne noget af den enorme ildkraft, vi har lige nu."

Dette tankeniveau er også vigtigt for handelsforbindelserne mellem USA og Kina. Den sande fælles interesse for disse to magter indebærer en genopretning af de handelsmæssige forbindelser mellem dem selv og med de andre nationer, i form af fælles interesser, økonomiske mål, der spænder fra fælles rummissioner, til fælles jordiske opgaver – især missionen om at modernisere infrastrukturen og den produktive platform i Nord- og Mellemamerika. Med andre ord ånden fra den Nye Silkevej i aktion.

Men i øjeblikket er Præsident Trump meget optaget af "matematikken" i toldtariffer og penge. Han lovpriste i Det hvide Hus i eftermiddags, hvordan told på Kina er godt for USA, efter at kontoret for USA's handelsrepræsentant i dag udsendte flere oplysninger om tidspunkter og satser for den nyligt annoncerede amerikanske told mod Kina, og Kina har også annonceret nye takster på 60 milliarder \$ på importerede varer fra USA (omkring 5.000 produkter), som varierer i priser fra 5% til 25%. Trump sagde: "Jeg kan godt lide vores position ... vi modtager milliarder af dollars". Han sagde: "Vi handler meget mindre med Kina, end de gør med os..." Han fortalte hvordan en lille del af toldindtægterne – måske 15 milliarder \$ – vil gå til USA's landmænd, indtil tingene er løst.

Heldigvis er døren åben for diplomatiet til at ændre denne fremgangsmåde. Selv om der ikke er nogen nøjagtig tidsplan, er

den amerikanske handelsrepræsentant, Robert Lighthizer, inviteret til Beijing, ifølge Larry Kudlow, Trumps direktør for det Nationale Økonomiske Råd, der talte i aftes på Fox News Sunday. Omstændighederne råber på Lyndon LaRouches visdom, som sagde, at man altid skulle gå til værks fra det højeste standpunkt. Pas på de geopolitiske fælder. Det der kan være det afgørende element i at fremme potentialet for det globale diplomati lige nu, er udgivelsen i denne uge af en masseomdeling af et LaRouchePAC mindeskrift om Lyndon LaRouche. I dagens udgivelse hedder det:

“LaRouchePAC har netop udgivet 10.000 eksemplarer af en 64-siders brochure, ‘Restoring the Soul of America: The Exoneration of Lyndon LaRouche’, til omdeling i hele USA. Fordelingen af denne brochure i trykt form og elektronisk format er hovedfronten i kampen for at gennemføre en dybtgående ændring i USA og af verdenspolitikken, ikke blot for at rette op på en historisk fejltagelse, men for at gå ind i fremtiden på et dybt forankret fodfæste af kulturelt og videnskabeligt fremskridt, baseret på en lidenskab for sandhed, skønhed og retfærdighed.

**POLITISK ORIENTERING og
Schiller Instituttets Venners
VALGMØDE med Tom Gillesberg
(København) og Hans Frederik**

Brobjerg (Nordsjælland) den 9. maj 2019

Med Schiller Instituttets formand Tom Gillesberg, og Schiller Instituttets Venners kandidater uden for partierne Tom Gillesberg i Københavns storkreds og Hans Frederik Brobjerg i Nordsjællands storkreds.

Lyd:

Jordens næste 50 år – Foredrag # 2 (4. maj): LaRouches ufuldendte krig for en ny økonomisk verdensorden Udvalgt taler: Dennis Small

Historien om kampen for en retfærdig, ny økonomisk verdensorden (NWE0), baseret på nord-syd-samarbejde og udvikling, er et perfekt eksempel på hvordan ideer, og faktisk udelukkende ideer, skaber historien. De ideer, omkring hvilke de første kampe for en NWE0 blev udkæmpet, især i perioden 1979-1983, og begrebet om hvordan man fører denne krig, blev udviklet af Lyndon LaRouche. Hans tilgang var ikke blot at foreslå ideen, og at påvise at denne politik ville være til gavn for både nord og syd. Hans metode var faktisk at fremlægge de underliggende filosofiske begreber og det videnskabelige fysisk-økonomiske grundlag for at bevise, at en sådan tilgang rent faktisk kan fungere. De politiske

relationer mellem de store hovedpersoner i denne kamp, Mexicos José López Portillo og Indiens Indira Gandhi, blev også bevidst fremmet af LaRouche. Og da en flanke opstod, da Ronald Reagan overtog præsidentskabet i USA i januar 1981, kastede LaRouche sig over den for at bringe de kræfter, der rent faktisk kunne besejre fjenden og vinde den strategiske krig, ind i kampen. Dette er genstand for en lektion i uafsluttet krig.

Betydningen af det andet Bælte- og Vejforum – det nye paradigme tager form

Den 1. maj (EIRNS) – Afslutningen af det historiske andet Bælte- og Vejforum for Internationalt Samarbejde i Beijing har sendt positive chokbølger rundt om i verden, hvilket kan og må være en tilskyndelse til at bringe USA ind i det nye paradigme. Regeringer i hele Afrika, Asien, Latinamerika og endog Europa, lovpriser det nu indlysende potentiale for alle nationer til at deltage i en udviklingsproces der overgår hvad verden nogensinde har set. Malaysias Mahathir, der blev fremstillet som et eksempel på "gældsfølden", da han suspenderede en stor jernbanelinje, der blev opført af Kina, roste Kina for at genforhandle kontrakten og udtrykte sin glæde på forummet ved at konstatere, at programmet virkelig er universelt. Italien afholdt i dag det andet møde i dets Kina-arbejdsgruppe, hvor Michele Geraci, lederen af arbejdsgruppen, gjorde det klart, at Italiens hensigtserklæring med Kina om Bæltet og Vejen "bragte Kina

nærmere Europa”.

Selv om USA ikke sendte nogen højtstående delegerede til forummet, har præsident Donald Trumps team netop afsluttet møder i Beijing i den nuværende forhandlingsrunde om en handelsaftale mellem USA og Kina, og vicepræsident Liu He og hans hold vil komme til Washington i næste uge for yderligere samtaler. Præsidenten har gentagne gange sagt, at der er et positivt momentum, og at et topmøde med Xi Jinping i Det Hvide Hus vil blive arrangeret, så snart en aftale er på plads. Hvad der behøves for et vellykket resultat, er at de politiske og økonomiske blokeringer af kinesiske investeringer i USA, Kongressen og CFIUS (Udvalget for Udenlandske Investeringer i USA) baseret på de falske påstande om kinesisk spionage og potentiel sabotage af infrastruktur, bliver afsløret og afvist.

Trump aftalte i denne uge på et møde med Kongressens demokratiske partis ledere, en 2 billioner \$ infrastrukturpakke – ikke en dårlig start på den desperate mangel på infrastruktur over hele landet – men uden en anelse om hvordan beløbet skulle skaffes. Mens overvindelsen af modstanderne mod kinesiske investeringer ville hjælpe, er den eneste virkelige løsning den der er indeholdt i de Fire Love, som Lyndon LaRouche har foreslået – især oprettelsen af en hamiltonisk nationalbank. Kinesiske embedsmænd har gentagne gange bekræftet overfor EIR, at de ville være glade for at udveksle deres enorme beholdninger af amerikansk offentlig statsgæld i en sådan nationalbank, for at finansiere grundlæggende infrastruktur over hele landet. Og selvfølgelig er det ikke kun Kina, som besidder amerikansk statsgæld, men andre nationer og millioner af borgere, der har modtaget nærmest nul rente på disse obligationer i det sidste årti, ville ligeledes have mulighed for at investere i en nationalbank.

Mens Trumps regering nærmer sig en “episk aftale” (som Trump kalder det) med Kina, balancerer forbindelserne med Rusland på

et knivsæg. På trods af at det mislykkede britiske kupforsøg mod præsidenten, som han selv har identificeret som en britisk operation for at sabotere hans hensigt om at etablere venskabsrelationer med Rusland og præsident Putin, har Trump endnu ikke udnyttet situationen til at komme til at tale med Putin, bevæge sig i retning af forsoning, bryde gennem de neokonservatives afspærringer omkring ham, selvom han fortsat insisterer på, at et positivt forhold til Rusland "er en god ting, ikke en dårlig ting".

I mellemtiden gør trioen Bolton, Pompeo og Pence hvad som helst for at fremprovokere en konfrontation med både Rusland og Kina over situationerne i Venezuela og Iran, hvilke begge kan føre til en ødelæggende krig, hvis de ikke dæmpes. Forsøget i tirsdags og onsdags (1. majdagen) på at vælte regeringen i Venezuela, er hidtil mislykkedes, da militæret forbliver loyalt overfor regeringen. Irans udenrigsminister Mohammad Javad Zarif blev interviewet af Fox News i søndags, hvor han blev spurgt, om han troede, at USA havde til hensigt at gennemtvinge et regeringsskifte af Irans regering. "Jeg tror ikke, at præsident Trump vil gøre det," svarede han. "Jeg tror, at præsident Trump stillede op på et kampagneløfte om ikke at bringe USA i krig igen." Men, fortsatte han, der er et "Team B", deriblandt John Bolton, som pressede Trump ind i en regimeskiftepolitik og endog krig.

En fjernelse af skyggerne fra fupnummeret med den britiske Russiagate er endnu ikke fuldt ud gennemført, så længe Mueller lyver om, at Rusland hackede det Demokratiske Partis computere forbliver den officielle sandhed. Ligesom LaRouchePAC afslørede anklagen om "hemmelige aftaler" mellem Rusland og Trump-kampagnen for at være intet andet end en MI6-løgn, så må vi også afsløre og ødelægge løgneren om hacking, ved at benytte modet fra den tidligere tekniske direktør, Bill Binney, til at afsløre sandheden. Baltimore Sun offentliggjorde i dag et langt brev fra en LaRouchePAC-arrangør om denne løgn, og opfordrede Kongressen til at få Binney til at vidne for at

fremlægge sit bevis. Faren er stor, men det er potentialet for det nye paradigme også. Hvis præsident Trump reagerer på opfordringen til at frifinde Lyndon LaRouche, ville det Britiske Imperium og de neokonservative gå amok, men hele det smukke udvalg af LaRouches ideer ville pludselig være nærværende for verdens borgere, og det nye paradigme ville helt sikkert følge efter.

‘Den Nye Silkevej’ er en ustoppelig dynamik; Vi må stadigvæk gennemføre Lyndon LaRouches økonomiske love

Den 29 april (EIRNS) – Er mere end 130 regeringer, 37 stats- og regeringschefer, alle større internationale og finansielle institutioner og 5.000 virksomheder på én konference tilstrækkelig til at overbevise om, at der er ved at opstå en ny økonomisk orden? Den ekstraordinære deltagelse af regeringer, stats- og regeringschefer – et betydeligt antal af dem der indtil for nylig blev betragtet som “skeptikere” og “kritikere” af Bælte & Vejens store infrastrukturprojekter – og virksomheder på det andet Bælte- og Vejforum for internationalt samarbejde sammenlignes med de største internationale møder i historien. Det var allerede bevist på, at Bælte- og Vejinitiativet (BVI) har udviklet sig betydeligt siden det første Bælte- og Vejforum i 2017 og nu er et

ustoppeligt nyt paradigme for økonomien. Visse myter om "tilbageslag" og "kritik" i Asien, som er blevet spredt, faldt også til jorden.

"Udviklingen i den seneste periode gør det meget klart, at den dominerende dynamik i verden i dag er Bælte- og Vejinitiativet", erklærede Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche i en diskussion med Europæiske kolleger i dag. Hun er, sammen med sin mand Lyndon LaRouche, en intellektuel forfatter af denne dynamik fra 1980'erne og frem. "Dette", sagde hun, "er det vigtigste initiativ med hensyn til infrastruktur uden fortilfælde, hvad angår et nyt sæt af relationer, hvad angår nye kulturelle relationer og en ny ånd af Silkevejen, at det simpelthen er det vigtigste punkt på dagsordenen, og at det er den eneste langsigtede strategiske plan til at føre verden ind i et nyt paradigme. Og interessant blev dette i store træk sagt på den måde af den schweiziske præsident, Ueli Maurer, der kommenterede, at dette var Schweiz' langsigtede, strategisk plan; så han underskrev en hensigtserklæring med Xi Jinping. "Den italienske premierminister, Giuseppe Conte, der underskrev en hensigtserklæring med præsident Xi i Rom i sidste måned, sagde stort set det samme, i glæde over at Italien havde "banet vejen for andre europæiske nationer, som nu vil indgå aftaler" med Kinas Nye Silkevej.

Det mest presserende spørgsmål, sagde hun, er et samarbejdsforhold mellem USA og Kina. Amerika, som ikke var repræsenteret på højt niveau på forummet, har brug for Bæltet & Vejen. Men begge behøver noget andet. "Jeg tror hvad der hovedsagelig mangler, er en umiddelbar tilgang til Lyndon LaRouches ideer, mest af alt for USA's befolkning, men langt videre, for hele verden. Og jeg har sammenlignet det med den indflydelse, som indførelsen af Platon havde i forbindelse med kirkerådene i Ferrara og Firenze, hvilket udløste eksplosionen af den Italienske Renæssance. For hvis Nicholas af Cusa ikke have bragt den græsk-ortodokse kirkes forskere, Bessarion og

Plethon, som alle var de førende lærde i Platon; og bragte de samlede værker af Platon, der var gået tabt i Europa i 1700 år – der var måske et par eksemplarer i nogle klostre, men ingen kunne læse dem mere, fordi folk ikke kunne forstå græsk mere – så det var faktisk, da den græske ortodokse kirke bragte Platon på banen. Heldigvis var der Medici'erne, der finansierede et storstilet program til at oversætte værkerne, og det var begejstringen for Platon, som gjorde den Italienske Renæssance, til hvad den udartede sig til.

“Og jeg tror, at der i Bælte- og Vejinitiativets opblomstring er mange gode ideer og mange vigtige begreber, men at den dybere forståelse af hvad der kræves udelukkende findes i LaRouches værker. Derfor er frifindelsen så absolut vigtig, naturligvis bortset fra det faktum, at hans modstandere er krigspartiet”. Lyndon LaRouches frifindelse, konkluderede hun, “er den afgørende brik til at gøre verden til et sikkert sted.”

Set med Lyndon LaRouches øjne

Den 25. april (EIRNS) – Åbningen af det andet Bælte- og Vejforum for Internationalt Samarbejde i Beijing i dag, med deltagelse af 37 stats- og regeringschefer blandt repræsentanter for over 150 nationer, burde i enhver rationel persons bevidsthed umiddelbart udelukke enhver bagvaskelse mod det store initiativ. Ydermere kendetegner Bæltet og Vejen og det aktuelle forum en gryende ny epoke af verdenshistorien; en epoke som Lyndon og Helga LaRouche længe har forudset og uafbrudt gennem årtier arbejdet for at skabe. Hvem kunne ellers have forudsagt, at et udviklingsland – Kina – kunne

danne spydspids for en sådan seismisk international transformation, knapt 40 år efter at landet begyndte at rejse sig fra asken med Deng Xiaopings reformer? Bæltet og Vejen og Kinas mirakel bør være en inspirationskilde til patrioter i USA og alle andre lande.

Som for at understrege denne pointe annoncerede Kinas rumfartsagentur i går, at Kina vil udføre en bemandedet månelanding og bygge en (robotbemandet) forskningsstation på Månen (sidstnævnte ved dets sydpol) inden for et årti. Ifølge Kinas tidligere planer, var den bemandede landing planlagt til at finde sted i 2030'erne – mon planerne blev fremskyndet på grund af præsident Trumps forpligtelse til at sende en mand og en kvinde til månen inden for fem år? Kina har nu tilsyneladende overgået Japan og Rusland med størrelsen af dets rumprogram, for nu at blive nummer to, målt i dollars, efter USA. Hvor meget mere kunne opnås med et fuldt forceret internationalt program, hvor hvert land bidrager med sine særlige styrker, hvilket LaRouche-parret længe har været fortalere for?

Hvad der nu er påkrævet er, at USA deltager i Bælte- og Vejinitiativet, og slutter sig til Kina, Rusland og Indien i et nyt verdensomspændende kreditsystem for global agroindustriel udvikling – det 'Nye' Bretton Woods-system, som LaRouche kæmpede for i årtier, som det 21. århundredes efterfølger til Franklin Roosevelts design for efterkrigstidens Bretton Woods-system.

For at sikre at det sker, må vi få en kerne af den amerikanske intelligentsia – den virkelige amerikanske intelligentsia – med på LaRouches ideer. Vi må nødvendigvis overbevise en aktiv komponent af Trumps vælgerbase om LaRouches perspektiver for hans fire love, Den Nye Silkevej og et Nyt Bretton Woods. Vi må få præsident Trump til at engagere sig i dette (ikke nødvendigvis i den rækkefølge).

For at gøre det, skal vi tænke som LaRouche i det omfang, at

vi ser tingene med hans øjne. Hvad ser vi? Hvad så han i februar 1988?

“Op til et vist kritisk punkt i vores liv, tramper vi derud af med vores forskellige færdigheder og forfølger vores moralske forpligtelser ærligt til grænsen for vores viden og viljestyrke. I den henseende er vi alle ordinære. Så en dag kommer der en oplevelse til nogle iblandt os, en hændelse, som vi kan sammenligne med Det Nye Testaments beretning om Kristus i Getsemane. Det er ikke nok at foreslå, at fremme, at støtte de sager, som vi ved er gode. En indre stemme taler til os: Hvis der ikke er nogen andre til at lede, må du gøre det selv. Vi protesterer: “Hvem er jeg, og hvor ringe er ikke mine evner og midler til at gennemføre en sådan mission? Er der ikke andre ledere, som jeg kan støtte, og på den vis opfylde ansvaret på en måde, der er i overensstemmelse med mine begrænsede evner og midler?”

“Og så, i et øjeblik gennemsyret af en særlig kvalitet af frygtindgydende indsigt, ved vi, at vi drikker af det bæger. Hvad kender de fleste almindelige mennesker, sådan som vi selv var for et øjeblik siden, til sådan frygt? For at se denne frygt i øjnene, må man først elske menneskeheden og elske sandheden. Man må se nogle forfærdelige konsekvenser for menneskeheden, som er dømt til undergang, medmindre der foretages en stor ændring. Frygten er erkendelsen af, at denne nødvendige ændring ikke vil forekomme, medmindre man selv handler på behørig vis for at få den til at ske, imod alle odds. I og med at man drikker af det bæger, sker der en forandring af ens viljes beskaffenhed og en tilsvarende omdannelse af ens kundskabsmæssige tilstand.”

(Ovennævnte citat stammer fra Lyndon LaRouches svar til Sollicitudo Rei Socialis (en pavelig rundskrivelse) – “A Strategy of Justice: Reply to the Encyclical,” EIR, March 11, 1988.)

**POLITISK ORIENTERING den 25.
april 2019.**

**Nyt Bælte og Vej-Forum i
Beijing viser vejen for det
nye paradigme**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd: